

Geschrokken

Column 16 september 2020, Pam van de Weijer-Feuerstein, Raadslid CDA

Steeds vaker zien we vormen van agressie naar elkaar. Politie mensen, brandweer en ambulancemedewerkers worden bekogeld en geslagen. Verplegend personeel in ziekenhuizen en verzorgingshuizen wordt de huid vol gescholden omdat zij zich aan het Corona beleid dienen te houden. Dat je een eigen mening hebt en deze kenbaar mag maken, vind ik bijzonder waardevol. Laten we dat vooral doen op een respectvolle manier voor beide partijen.

Ook in de politiek lijkt dit steeds normaler te worden. De heer Wilders wordt al jaren streng beveiligd en meer recentelijk deed Tweede Kamervoorzitter Khadija Arib aangifte omdat Kamerlid Pieter Omtzigt op straat werd bedreigd. Toen ik twee jaar geleden begon als raadslid kreeg ik een training 'omgang met agressie en geweld tegen politieke ambtsdragers'. Met maar een handjevol mensen volgden we deze avond en ik betrapte me erop dat ik dacht dat het in onze gemoedelijke gemeente niet zo'n vaart zou lopen.

Toch kreeg ik enige tijd geleden een telefoontje waarbij iemand mij verzocht iets uit te zoeken. Nadat er een ultimatum met consequenties werd gesteld, voelde het niet langer als een vrijwillig verzoek. Ik besloot de volgende dag te overleggen met twee van mijn collega's binnen het CDA. Als het niet goed voelt dan moet je het delen; dat was wat ik onthouden had uit de training. Samen met de gemeente is er vervolgens een oplossing gevonden.

Als raadslid blijf ik open staan voor ideeën en zorgen van u als inwoner. Toch kan ik mij voorstellen dat wanneer een mens 'onrecht' wordt aangedaan, er vanuit pure wanhoop heftig gereageerd wordt. Soms herkennen mensen zich later niet meer in diegene wanneer de dreiging voorbij is, de langdurige stress maakte van hen een ander mens.

Geschrokken, maar ik blijf er stevast in geloven: Samen, zijn wij er voor onze samenleving!